

haandbroderede Sæde, som Moderen altid var saa øm over. Derhenne paa Spejlkonsollen laa endnu som i hans Drengenaar den store, afrikanske Konkylie, i hvis blodrøde Indre Havets vilde Sange tonede ... dette kogende Spøgelsebrus, hvortil han som Barn havde lyttet med saa megen Undren, og som maaske allerførst havde vakt hans Drøm om det Fjernes og Fremmedes eventyrlige Herlighed.

Han aandede dybt ud i en lykkelig Følelse af Befrielse. Ja, han var hjemme nu! Drømmenes vilde Luftridt var tilende. Han var vendt tilbage til Virkeligheden. Han havde atter faaet Fodfæste paa den moderlige Jord.

Døren til det tilstødende Værelse stod paaklem, og han hørte sine Søskenes smaasnakke derinde. Det lød saa hjemligt, saa hyggeligt. Og nu slog det gamle Taffelur inde hos dem ... tre klare, æteriske, sølvklingende Slag. Hvor han kendte den Lyd! Det var, som steg med den hele hans Barndom forklaret frem af Tidens Skød. Han mindedes, hvordan han som lille Purk havde lyttet andægtig til dette Ur, der samvittighedsfuldt ringede over hver udrunden Time ligesom Kirkeklokken over Lig. Senere havde han grundet over, om det var den døende Times Sjæl, som udløstes og foer til Himmels i denne sølvklare Tone. Selv efterat hans Fantasi havde vendt sig fra det Hinsidige og fundet Tumbleplads paa Jorden, havde disse regelmæssige, ligesom alvorsfuldt manende Timeslag kunnet stemme ham sært højtidelig. I Grunden havde han vel aldrig helt frigjort sig for denne Andagtsfølelse overfor den rindende Tid. Hvor gammel han end var bleven, han kunde ikke høre et Ur slaa uden at faa en Fornemmelse af, at der bragtes ham lønligt Bud dybt inde fra Evigheden.

Han kom til at tænke paa Moderens efterladte Brev. Det havde den hele Sommer ligget i hans Erindring som en stor, angstfuld Forventning. Han havde ikke haft Mod til at skrive efter det og havde dog længtes efter at læse det. Nu følte han sit Sind beredt og vilde bede Søsteren om det.

Han vilde til at kalde. Men i det samme blev der ringet ude paa Forstuedøren. Lidt efter hørte han Eberhards Stemme derinde i Stuen ved Siden af.